

Serdar Bilgin

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

12.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Serdar Bilgin

Eserleri:

12 Eylöl ve Kar

Alışamadım bu şehre seni çok özledim anne
Kokunu çiçeklerde sıcaklığını Güneş'te aradım ama
Güneş, soğuğu değil karanlığı boğuyor bu şehirde
Eylölde kar yağıyor üzerime üşüyorum anne
Çiçekler karla boğuşuyor, çiçek kokmuyor bu şehir anne
12 Eylöl ve kar, kefen gibi sarmış sarmalamış her yeri
Oysa ellerim, ellerinle ısınmak istiyor
Dışarı çıkamıyorum soğuk, dışarı çıkamıyorum yasak
Rüzgârın sesine karışıyor ağıtlarım duyamıyorum seni anne

Serdar Bilgin

Ağlamayı Keşfetmek

Önce çöl yaratıldı sonra insan
Sevdayı vahaya sakladı Yaradan
İnsanı Mecnun eyledi düşürdü çöllere
İrade istedi emek istedi sabır istedi
Sevda emek ve sabırla kıymet buldu
Efsane oldu düştü dillere
Şeytan su hırsızlığı yaptı çaldı suları
Güneş'i arkasına aldı kavurdu her şeyi
Ateş oldu yaktı vahaları belki ama
Unuttuğu bir şey vardı "göz yaşları"
Göz yaşları ile yeşerdi çöller
Göz yaşları ile sevda buldu gönüller
Sevgili göz oldu ben gözyaşı
Ağladım ve anladım her şeyi

Serdar Bilgin

Ankara

Ekmek arasına sevgi koymayınca
Karın doymuyor be Ankara!
Aç dolanıyorum sokaklarını
Ayaklarım çıplak ekmeklerim yavan
Yüreği sulayan denizlerin bile yalan
Ne deniz kokusu var ne martılar
Saçaklarında bürokrasi sesleri
Kaldırımlarında göçebe hülyalar
Camlara yürek atacak ruh yok sende
O yüzden çıkmıyor sevgili pencereye
O yüzden yüreğim atmıyor seninle

Serdar Bilgin

Aşk ve İnsan

İnsan, bir serap kadar yalan ve kısa
Aldanır, nefes alır, yürür ve ölür
Zaman ve mekân hükmeder insana
Oysa aşk özgürlüktür, ölümsüzlüktür
Aşk bulunca özgür olur ölümsüz olur insan

Serdar Bilgin

Babamın Yıldızı

Her insanın bir yıldızı olduğunu söylerdi annem
İnsan ölünce yıldızı da düşermiş
Süt dişlerimi döktüğüm günlerde
Düşen yıldızları aradım bahçede
Gündüz göremiyordum
Gece uykuya teslim oluyordum
Hem hepsi birbirine benziyordu
Bulamadım
Ağladım
Annem de ağladı

Babamın öldüğü gün yıldızını tutmak istedim
O gece hiç uyumadım
Gecenin şafağa kavuşacağı an
Tuttum yıldızı
Babamın yıldızını

Serdar Bilgin

Baharın Kışa Aşkı

Bafra'da tütün sarı Çukurova'da pamuk sarı
Yaprak sarı dal sarı gök sarı
Yaprağı sarartan da daldan ayıran da
Ayazlar değil baharın kışa aşkı

Leylaklar solmuş gelincikler sararmış
Gül bu aşka inat kırmızı kalmış
Bu aşk, yalancı eylemiş gülü
Bu aşk, âşık eylemiş gül ile bülbülü

Serdar Bilgin

Bahçivan

Bahçivan güle öyle bir güzellik verdi ki
Hayran bıraktı bahçedeki tüm çiçekleri
Sevgiyi de sevgiliyi de bahçivandan öğrendi gül
Oysa üç mevsim ömrü vardı
Rengini bülbüle tuttuğu yasından almıştı
Bahçivan güle öyle bir sevda verdi ki
Ne dikeninden ne de üç mevsimlik ömründen şikâyet etmedi hiç

Serdar Bilgin

Bazı Anlar

Bazı anlar yolu uzatırız
Yolculuğu sevdiğimizden değil
Yol arkadaşımızın muhabbetidir yolu uzatan
Yol hiç bitmesin isteriz

Bazı anlar ilham gelir
Şiir yazmak isteriz
Boş kağıt bulamaz da
Bankamatikten hesap özeti alırız ya
Arkasına şiir yazmak için

İşte o bazı anlardı yüreğimizi hoplatan

Bazı anlar seveni ayıplar
Seni seviyorum demeye utanır
Yüreği dile dökmeye cesaret edemeyiz ya
Nice cesaretlerimize rağmen

Bazı anlar sevdiğimizi kaybeder
Sevgiyi söylemeye cesaret edemeyen yürek
Ağlamaya cesaret eder ya
Nice korkaklıklarımıza rağmen

İşte o bazı anlardı yüreğimizi sızlatan

Serdar Bilgin

Bu Akşam

Şimdi sen bu akşam yoksun ya!
Şimdi kim yakacak odamın ışığını!
Karanlığa sözüm geçmez ki benim!
Kış gelmiş Güneş terketmiş semaları
Yıldız yağıyor çatıma semalar karanlık
Saçlarımda kar penceremde karanlık var
Yüreğime ok gibi batan karanlığı okşuyor gözlerim
Odam soğuk gözlerim bulutlu bu akşam

Serdar Bilgin

Büyük Adımlar (1)

Üzüntümün adı Fatma
Öğrencim, Mudurnu'dan
On bir yaşında, şirin çalışkan bir kız Fatma
Okuma konusunda gayretli ve hırslı
Geçmişi de geleceği de sol bacağında saklı
Doktorlar demiş ki
Sol bacağında kemik erimesi var
İlerlerse bacağın kesilir
Cerrahi müdahale şart
Çiftçi bir ailenin kızı
Ailesi fakir
Sosyal güvenceleri de
Hastane masraflarını karşılayacak güçleri de yok
Parasızlığın çaresizlik olduğunu o gün anladım
...Ve ağladım
Maaşım doksan yedi milyon
Hastane masrafları üç yüz milyon
Paran yoksa öl diye fısıldıyordu gerçek
Bu fısıltılara inat
Yardımlarla topladık üç beş kuruş
Gerçeğe inat hayal ettik
Öyle hayal ettik ki inandırdık herkesi
Hastane personeli bile aralarında para toplamıştı
Umutlar artmaya, yüzümüz gülmeye başlamıştı
...Ve ameliyata girdi
Ameliyat sırasında eşyalarını tutuşturdular elime
Bir ajanda vardı içlerinde
Şiirler yazmıştı
Bir şiirine takıldı gözüm

"Saatin onundayım
Hastanenin yolundayım
Gidiyorum hastaneye
Çaresiz yolundayım

Söyle doktor söyle!
Ben ölür müyüm?
Ölmeden köyümü görür müyüm?

Hastanenin önü taşlık
Pahalıdır çarşısı
Yetmiyor harçlık
Hastanede geçti şu benim gençlik
Çaresiz dertlere düştüm ağlarım

Söyle doktor söyle!
Ben ölür müyüm?
Ölmeden köyümü görür müyüm?

Hastanenin önü orman
Üstüme örtülen
Battaniye yorgan

Anası olsaydı kuzusuna kurban

Söyle doktor söyle!
Ben ölür müyüm?
Ölmeden köyümü görür müyüm?

Ameliyat masasına serildim yattım
Doktorlar gelirken kan tere battım
Yoktu yanımda hiçbir kimse
Canımı doktora emanet ettim

Söyle doktor söyle!
Ben ölür müyüm?
Ölmeden köyümü görür müyüm?

Ameliyat masasında halı yayılı
Halı değil annem!
Vallahi kanım yayılı!
Doktorlar diyor ki
Günüm sayılı

Söyle doktor söyle!
Ben ölür müyüm?
Ölmeden köyümü görür müyüm? "

Fatma, iyileşti
...Ve köyüne döndü

Serdar Bilgin

Büyük Adımlar (2)

Eşim Zeliha'ya,

Çok gururlu duygusal bir insandı
Babasının ölümü onu derinden etkilemiş
Güçsüz ve yorgun bırakmıştı
Kendine hiç mi hiç bakmazdı
Saçını taramaz, giyinişine özen göstermezdi
Bazen ütüsüz elbiseler giyer
Bazen taranmamış kabarık dağınık saçları
Tel tel yüzüne akardı
Canı sıkkın olduğu zamanlarda
Boğaza iner, denizi seyrederdi
Yine canı sıkkın, yine yüreği yaralıydı
Bu seferki yara sevda yarası idi
Kızın adı Zeliha idi
İstanbulluydu, Üsküdar'dan
Sınıf arkadaşığı, üniversiteden
Bembeyaz bir teni, ela gözleri
Her tebessümde kendini hissettiren gamzesi
Ufak, sivri bir burnu vardı
Güzel mi güzeldi Zeliha

O, utangaçtı
Kızın yüzüne dahi bakamıyordu
Yüzüne bakamasa da
Kızın varlığını hissetmek yetiyordu ona
Şiirler yazıyor
Hayaller kuruyordu
Ajandasından yırttığı küçük bir kağıda
Şunları yazdı

"Bir türlü cesaretimi toplayıp sana olan sevgimi söyleyemedim ama yazıyla da olsa sana olan sevgimi söylesem bilmem sen ne düşünürsün?"

Bu notu koydu Zeliha'nın defterine
Cevabını bile alamadı
Üşenmedi
Yakını uzak eyledi
İki yıl boyunca mektup yazdı sınıf arkadaşına
Ne kız onunla konuştu
Ne o, kızın yüzüne bakabildi
Sadece hayal etti
Mezun olacağı gün konuşmak
Ve yüzüne bakmak istedi
Cevaplarını aldı bir bir
Mektuplarını çöp kovasına atmıştı
Çiddiye alıp da okumamıştı bile
Üzüldü, umutlarını eskitti yüreğinde
Ama yine de seni sevdiğimi bil
Bu bana yeter diyebildi sadece

Yükünü alıp ilk görev yeri Bolu'nun yolunu tutmuştu

Bolu'da öğrettiklerinden çok öğrendiklerine şahit oluyor
Sımsıkı sarılıyordu öğrencilerine, okuluna
Okul ona baba oluyordu
Okul ona Zeliha oluyordu
Okul ona kaybettiği güçleri geri veriyordu
Saçını tarıyor, giyinişine özen gösteriyordu

Hasta bir öğrencisinin vesilesi ile geldiği hastanede
Zeliha'yı tekrar gördü
Aradan iki yıl geçmişti
Evlenmiş, boşanmıştı
...Ve hasta idi
Tasadüflere inanmazdı
Şaşkındı
Eli ayağına dolaştı
Nerden başlayacağını bilemedi
Karşısına çıkamadı
Ona yine mektup yazdı
Güçlü olduğu zaman sıkıntılarını aşabileceğinden bahsetti
Hasta yatağında güç olmak istedi Zeliha'ya
Bolu'da kazandığı güçleri verdi ona
Bu güç ile atlattı hastalığı Zeliha
Başarılı bir beyin ameliyatı geçirdi
Ameliyat çıkışı yanındaydı
Kendisine ve sevgisine ihtiyacı olduğunu
Hâlâ kendisini sevdiğini anlatmaya çalıştı
İçinde ona yazdığı şiirler ve mektuplar olan
Adını Zeliha koyduğu defterini verdi ona
Her tebessümde kendini hissettiren gamzesini özlemişti
Zeliha tebessüm etti, o güldü

Serdar Bilgin

Erkekler Ağlamamış

Onun için taş yürekli derlerdi
Kardeşi ölmüş ağlamamış babası ölmüş ağlamamış
Ne gözlerine kızılık çökmüş ne de duman
Karadeniz'in dumanlı tepelerine saklamış gözlerini
Çoruh gibi sert akarmış Laz uşağı
Erkekler ağlamamış ya o mesele!

Aylardan şubat, kar yağıyor Karadeniz'e
Maçka'dan Hatçe nine ölmüş kimsesi yokmuş
Kimsesizler mezarlığına defnedilecekmiş
Ne ağlayanı varmış ne de arkasından mevlit okutacak birileri
Saklayamamış gözlerini, o gün o ağlamış sadece
Erkekler ağlamamış ya o mesele!

Serdar Bilgin

Gönüllerin Sultanı

Hz. Muhammed(S.A.V.) 'e,

Sevgili ak düşürmüş semalara aydınlatmış gönülleri
Su olmuş serpilmiş yangınlara
Kendi yanmış ama yaktırmamış sevdaları
Ateş olmuş düşmüş yollara eritmiş zamanı ve mekânı

Ey sevgili! Ey güllerin ve gönüllerin sultanı!
Gözlerim gözlerine yüreğim yüreğine düştü kendini buldu sende
Bu sevda göz yaşı oldu bende, düştü yanaktan yaprağa
Bir demet yaprakta bir çiy tanesi oldu müjde verdi bahara

Serdar Bilgin

Gül Mevsimi

Göz yaşlarımın ağırlığı çöktü
Kızıla döndü gökyüzü
Hazân geldi
Göz yaşlarım mey oldu
Düştü toprağa
Toprak sarhoş ben sarhoş
Mey satıyor bu mevsim
Rüzgârın nârası soğuktan değil
Bülbülün nârası gülden değil
Mevsim sarhoşluğu var serde
Gönlüm gül mevsimine düştü
Nâra var dilimde
Heyyt be!

Serdar Bilgin

Güneş'i Beklerken (Güneş'e Küsen Sevdalar)

Zeliha'ya,
(İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi)

Şimdi yoğun bakımdasın
Kimseyi içeri almıyor doktorlar
Kendimi sana bıraktım
İstanbul'a kızdım da geldim buralara
Güneş toplamak için
Nere olduğu ne fark eder ki
Sen olmadıktan sonra

Rüzgâr hiç dinmedi bugün
Gün boyu devam etti
Martılar rüzgâra karşı uçtu
Takalar çıkmadı balığa
Dışarısı ayaz içerisi ayaz
Sofrada ekmek de yok sevgi de
Gün bitti karanlık çöktü iskeleye
Bugün de elim boş kaldı

Serdar Bilgin

Güneş'e Dokunmak

Ey, sefaleti zerafet eyleyen sevgili!
Ey, kışları bahara erdiren sevgili!

Dünyanın başını döndüren sen
Sevdaya ateşi veren sen

Senden irak olunca üşüdü
Sana yakın olunca yandı kül oldu bu yürek
Sana dokunmak Güneş'e dokunmaktı
Büyüne kapıldı sarhoş oldu
Sana dokunmak için dünyaları verdi bu yürek

Her nefes alışımda sen
Her yürek atışında sen

Kardeleni sen tuttun da çıkardın kardan
Kardelen oldu sana tutunmak için bu yürek
Karlarımı erittin ısıttın gönlümü
Sıcaklığına kapıldı Mecnun oldu
Sana dokunmak için karlarını verdi bu yürek

Serdar Bilgin

Güneş'e Küsen Sevdalar (Aydede Masalı)

Bir var imiş bir yok imiş
Su yağmura sevdalı imiş yağmur buluta
Gündüzlere Güneş gecelere Ay hâkim imiş
Güneş bedenleri Ay yürekleri ısıtır imiş
Güneş, kendine yaklaşanı yakar imiş
O nedenle korku salmış
Mesafe koymuş her şeye
Ne sevmiş ne sevdayı bilmiş
Gündüzlerden kovmuş sevdalıları
Su yağmur ve bulut gecelere taşımış sevdalarını
Ay'a emanet edilmiş sevdalar
Ay'a yaklaştıkça ısınmış güçlenmiş tüm sevdalar
Bulutlar yağmur olmuş yağmurlar su olmuş
Taşmış gecelerden gündüze
Tüm sevdalılarının dedesi olmuş Ay

Serdar Bilgin

Hayatfeşân

Sevgiyle başladı her şey
Sözle devam etti
Söz, bazen sirkeyi bal eyledi
Bazen ateşi su
Bazen toprakla suyu harmanladı
Can verdi insana
Bazen bir avuç toprakla inşa etti haneyi
Bulutları çatı, dağları duvar eyledi
"Güneş"i gökyüzüne attı
Bazen ağlamayı öğretti gözlere
Göz yaşları ile var etti nehirleri, denizleri
Ağlattı tebessüm ettirdi ve sonra güldürdü
Anlam verdi her şeye

Serdar Bilgin

Herkesin Bir Türküsü Var

Herkesin bir türküsü var
Fırtına dalgaya, sevda yüreğe türkü söyletir
Gece olur ışıklar söner ama sönmez türküler
Zahide'yi gelin eder
Hekimoğlu'nu, Sürmeli Bey'i dağlara düşürür
Umutları dağlara türküler taşır
Veysel'e göz olur Köroğlu'na cesaret
Kimi zaman başkaldırır kimi zaman ağlatır

Herkesin bir türküsü var
Gül bülbüle, Ferhat Şirin'e türkü söyletir
Kıyamet kopar dünya ölür ama ölmez türküler
Pir Sultan'a sazı sevdiren yürek de
Ona taş atan el de türkü söyler
Kimi zaman taş olur kimi zaman gül

Herkesin bir türküsü var
Ölümü öldüren Mevlana da
Cenneti bırakıp sevda arayan Yunus da türkü söyler
(Hz) İbrahim'in ateşini su
(Hz) Yûsuf'un kuyusunu gül bahçesi eyleyen Züleyha da
(Hz) Eyyüp'e sabır veren irade de türkü söyler
Kimi zaman yanar kimi zaman yakar

Herkesin bir türküsü var
Osmanlılar mehter Almanlar lili marlin söyler
Şavaşı zafere türküler taşır
İnsanlar kaybeder ama kaybetmez türküler

Serdar Bilgin

Hicran

Yolculuk vakti gelmişti
Yorgundu
Yapraklar sararmış
Ayazlar başlamıştı
Etrafında esen soğuk rüzgârlar
Artık üşütmüyordu onu
Sevdiklerinden ayrılacağına üzülyordu
Küçükken masal anlatan bir ninesi olmamıştı
Valizine sadece masal kitaplarını koyabilmişti
Elinde valizi
Cebinde otobüs bileti
Yüreğinde gurbet acısı
"Hoşça kalın" dedi
...Ve yola koyuldu

Serdar Bilgin

Hüseyin Amca

Gözleri görmüyordu Hüseyin amcanın
Gözlerini kaybetmişti
Bundan tam iki yıl önce
Ellerinde nasırlar
Alnında koyu, derin bir çizgi
Uzaniyordu sıradağlar gibi
Titrek zayıf bedeninde
Hasırdan bir sepet taşıyordu
Dükkân dükkân sokak sokak...
Hamallık yapıyordu Hüseyin amca
Ne soranı vardı
Ne de bakanı
Ankara Ulus'ta ahşap bir gecekonduda kalıyordu
Sükûnete ve sefalete boğulmuş çıplak kulübede
Yaşamak için yaşıyordu Hüseyin amca

Serdar Bilgin

Kaptanın Hırsı

Biri var
Nerde bilmiyorum
Ama bana benden yakın
Boş bomboş bir şey
Sürüklemekte gemimi
Kaptan çaresiz
Pusulâ kırılmış
Dümen gıcırdamakta

Serdar Bilgin

Karanlık ve Ateş

Ey İstanbul! Ey Sevgili!
Saçlarıma tel tel karanlık düşürdün
Karanlığı bir nakış gibi işledin saçlarıma
Yüreğime damla damla ateş düşürdün
Yangın yeri eyledin beni
Sen karanlık oldun ben ateş
Ateşimle aydınlattım, gündüz eyledim gecelerini
Ateşimle söndürdüm yangınlarını
Sokaklarına yaydığım külleri topluyorum bir bir
Bir sokak boyu aradığım aşkı göremeden gidiyorum
Sana hoşça kal bile demeden!

Serdar Bilgin

Kasım Kokusu

Hani kasımda gelirim demiştin ya
Kasımı ipe çektim yüreğim, duramadı evde
Çok sevdiğin karanfillerle karşılamak istedi
Erkenden geldi, karanfiller dikti limana
Kasım geldi soldu deniz ama solmadı karanfiller
Kasım geldi burcu burcu karanfil koktu her yer
Bayramlıklarımı giydim de geldim limana
Akşam oldu karardı hava
Sen geldin gün ağardı cemre düştü suya
Güzellik adına ne varsa attık balıklara
Sen geldin sen koktu her yer
Gemileri de demirlemedim limana
Sen varsın ya fırtına olmaz bugün

Serdar Bilgin

Katıksız Sevgi

Zeliha'ya,
(İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi)

Sözlerimi tükettiğim an çaldım kapını
Oysa konuşacak çok şey vardı
Ellerim boştu şiirlerim yitik
Ama çaresiz değildim
Yüregimi sardım sarmaladım da koydum kapına
Sen mutlu olasın diye
Sen yüreğime tutundun
Sen yüreğime tutuldun
Ne tükenen sözlerimi gördün
Ne boş olan ellerime baktın
Sevgi bu değil miydi zaten!

Serdar Bilgin

Kışın Bahara Aşkı

Sen yeşilliklerin müjdecisi bir ilkbahar
Ben seni kovalayan bir kara kış
Ansızın çıkarsın karşıma
Alırsın beni kollarına
Tüm vücudum hisseder seni
Yağmurlarınla renklenir her yer
Tırtıllar kelebek olur dikenler çiçek
Şen papatya olursun ben kelebek
Ömrünle ömür bulur her şey
Günler yüzyıl olur mevsimler bahar
Sen olunca ölmez kelebekler
Sen olunca solmaz renkler
Ne aşklar biter ne renkler
Gökkuşuğuna bürünür gönüller

Serdar Bilgin

Korsan Aşklar

Sevdayı yazan, Leyla'yı çizen kaleme yabancı
Kafası sevgiyle, yüreği nefretle süslü
Ey korsan aşklara yelken açmış kaptan!
Tayfaların sosyete acılar çekiyor
Gemide hüznün var, kıyamet kopmak üzere

Ey korsan aşklara yelken açmış kaptan!
Kıyamet yürekler çarpışınca koparmış
O gün gemiler değil kaptanlar batarmış
Batıyoruz kaptan!

Serdar Bilgin

Mecnun ve Juliet

Adımı Romeo değil Mecnun koymuş annem
Doğduğum gün nişanlamış su ile beni
Oysa hiç çöl görmedi yüreğim
Ne Leylâ'yı tanıdı ne Şirin'i
Juliet'i gördü ve sevdi

Sen Romeo'nun Juliet'i
Ben Leylâ'nın Mecnun'uyum
Benim bu hikâyede yerim yok
Aramızda Romeo ile Leylâ var
Olsun be! Yeniden yazarız bu hikâyeyi!

Serdar Bilgin

Meriç'e Sevdalı

Ben:

Ergani ile Çüngüş arasında,
Çorak bir arazi,
"Güneydoğu Toroslar"ın eteği.
"Gül-lale" yetişmez bende,
Karpuz ve mercimek...

Hayat:

Bir karpuz dilimi
Belki de bir mercimek tanesi.
Mazim yalın ayak,
Kundurayı bilmem,
Okuma-yazmam da yok,
Beşik kertmem:
Dicle ve Fırat.
Ama kalbim Meriç'te.
Meriç'e sevdamı söyleyemem,
Trakya nere Güneydoğu nere!
Ama hayallerim,
Ayçiçeği tarlalarında ırgatlık yapmakta.

Serdar Bilgin

Ölümün Adı

Ölümün de adı varmış
Gül olmasa bülbül
Serap olmasa su ölürmüş
Işık olmasa göz
Şevda olmasa yürek ölürmüş
Ölüm olmasa hayat ölürmüş

Serdar Bilgin

Peygamber Kokulu Sevgili

Gözyaşları tükenince
Akşamlar sabaha ermezmiş
Karanlıklara sarılıp da uykuya dalarmış gece
Göz ve güzellik anlamını yitirmiş

Ey peygamber kokulu sevgili!
Uğruna akşamlara düşen sevdalıların uyandırdı geceyi
Kokunu ve güzelliğini verdi karanlıklara
Kıskandırdı gündüzü

Serdar Bilgin

Sana Olan Sevgim

Zeliha'ya,
(İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi)

Sana olan sevgim küçük bedenime sığmadı taşı
Sel oldu bazen sürükledi her şeyi
Ne söz dinledi ne de isyan etti
Canımı acıttı belki ama
O acı bile çok tatlı geldi yüreğime

Sana olan sevgim durdurdu zamanı
Hiç ak düşürmedi saçlarıma
En sert kışlarda bile
Sıcacık sardı bütün bedenimi

Sana olan sevgim bir çocuk saflığı sundu hayatıma
Çocuksu düşler ve kavgalar tattırdı yüreğime
Bir gazoz kapağına bitti bütün üzüntülerim
Bir gazoz kapağı borcum oldu sana

Serdar Bilgin

Sarıkamış

Karla Sarıkamış'ta tanıştım
İlk kez, Sarıkamış'ta üşüdüm
...Ve Sarıkamış'ta âşık oldum.
Yalnız Sarıkamış'ta üşürmüş
Ve âşık olurmuş insan

Yanağına kar değince yücelirmiş aşk
Sarıkamış'ta bir başka çarparmış yürek
Yusuf da Züleyha da bahane imiş

Kar ve ekmek olunca ziyafete dönüşürmüş sofraya
Yüreğini karla dolduranlar zengin olurmuş
Para da pul da bahane imiş

Gündüz de gece de beyaz imiş
Yüreğimizi titreten de terleten de kar imiş
Güneş de soğuk da bahane imiş
Güneş, yalanını Sarıkamış'ta söyler imiş
Meğerse bildiğim ne kadar az şey var imiş

Serdar Bilgin

Sen Gelmedin

Bahar geldi her yer yeşerdi
Senin için diktiğim güller açtı bahçede
Yüreğimi ektim toprağa
Filizlendi demet demet sevgi açtı
Baharlar bitti kış geldi
Ama sen gelmedin

Yüreğimi gökyüzüne kaldırdım
Kumru oldum seni göklerde bulmak için
Ne kanadım vardı ne gagam
Bir sapanlık canım vardı
Vurdular beni gökyüzü kızıla büründü
Ama sen gelmedin

Serdar Bilgin

Sen Giderken

Sen giderken ben yapraklarımı döktüm yoluna
Çıplak bıraktım ağağlarımı ieklerimi
Sen giderken ben üşüyordum
Ağağlarım da üşüyordu çiçeklerim de
Oysa hava sıcaktı ama güneş de üşüyordu

Sen giderken bir avuç bulut kaldı elimde
Bir avuç bulut bir demet yağmur oldu
Isladı her yeri ve sonra Őimşekler aktı
Sesimi sana duyuramadım
Sen giderken ben sessiz kaldım

Sen giderken ben sende kaldım
Sen giderken ben bensiz kaldım

Serdar Bilgin

Sen Yoksun

Zeliha'ya,
(İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi)

Sen yoksun ya
Bir yanım yok her şey uzak bana
Umutlarımı sakladığım yarınlar bile tedirgin
Sokak çocukları gibi kimsesiz ve çaresiz
Suya hasret topraklar gibi özlemler içindeyim

Sen yoksun ya
Günlerin adı aynı
Suyun rengi yok
Kar beyaz gökyüzü mavi gece karanlık
Kız Kulesi her zamanki yerinde

Hani yürek yüreğe verince yağmurlar yağırdırıldık ya göklere
Yağmurlar yağmaz oldu kurudu yıldızlar
Susuz kalmaşın dünya
Bugün ben ağlayayım olur mu

Serdar Bilgin

Senin İçin

Seni çok sevdim
Sana olan sevgim sevdirdi her şeyi
Beraber kitap okuduk
Beraber şiir yazdık
Beraber taş attık gökyüzüne
Yıldız düşürmek için

Sana geldiğimde çay demledin
Patates kızarttın
Çayı sevmezdim ben
Sen varsın diye içerdim hep
Takım da tutmazdım aslında
Sen fanatik Fenerbahçeliydin
Sen Fenerbahçelisin diye Fenerbahçeliydim ben
Karpuzu çok severdin
Karpuz mevsimi olmasa bile
Karpuz bulur getirirdim sana

Hastanede yattığın günler
Çay demleyemediğini düşünür üzülsün diye
Elimde çay hiç eksik olmazdı
Fenerbahçe de şampiyon olamadı o yıl
Sana yalan söyledim üzülme mutlu ol diye

Gök gürültüsünden korkardın
Gök gürültüsü olduğunda
Yanıma gelir sarılırdın bana
Seni sonsuzluğa uğurlarken
Yağmur vardı ve gök gürlüyordu
O gün ben sana sarıldım
Sırılsıklam ıslandım o gün
Yağmur değil gözyaşları idi
Beni sıırılsıklam eden

Sana bu kadar yaklaşmışken seni kaybetmek
Yüreğimi bedenimden almışlar gibi
Çok acı verdi bedenime
Tarifi yok gözyaşları bile çaresizdi

Karpuz ekim toprağına
Seni her ziyarete gelişimde
Elimde bir çaydanlık vardı
Sen hiç ölmemişsin gibi
Yine ocağına çay koymuşsun gibi
Çay içtim yine yanında
Ellerine sağlık dedim
Yine çok güzel olmuştu çayın
Ertesi yıl Fenerbahçe de şampiyon oldu
Fenerbahçe formasını astım mezar taşına
Çok sevinmişsindir biliyorum
Sen sevdiğin için sevindim ben

Serdar Bilgin

Serdar

Kitap sırtında eli kalemli bir cengâver
Başkomutan cengâver
Ordusu atlı ve kılıçlı
O farklı
Mücadelesi ordusu
Atlar ve kılıçlar

Serdar Bilgin

Serdar'ın Sarhoşluğu

Batılılar güzel söylemiş:

"Çirkin kadın yoktur, az içki vardır."

Hiç içki içmedim -bilirsin-

"Bati"yı içki, beni duygularım sarhoş etti her zaman

Bu sarhoşluk sevdirdi her şeyi

Elimde bir şişe duygu

Sarhoşum her gün

Serdar Bilgin

Sevda Meselesi

Karadenizli bir kızı sevdim
Hem de delicesine
Yüreğim Karadeniz kıyısında
Bulutlar, başımdan aşağı yağmur boşaltmakta
Karadeniz'i iki ekmek arası yapmışım
Takaların akşam dönüşlerini beklemekte
Islanmaktayım
Mesele yağmur değil sevda meselesi

Karadeniz'in hırçınlığı da benim durgunluğum da sevda meselesi
Karadeniz, Arzı Kız'ın yasını tuttuğu için hırçın
Serdar, yüreğini Karadeniz'e verdiği için durgun
O nedenle ıslanıyor yürek
Islanıyoruz
Karadeniz de ıslanıyor
Mesele sevda meselesi

Ben bozkırda büyümüşüm
Deniz görmemişim
Dibekle dövülmüş
Buğdayı un eylemişti yüreğim
Mesele ekmek olunca
Ha buğday ha mısır ne fark eder ki
Horon ya da seğmen
Kemençe ya da saz
Adı "sevda" olunca
Oyuna kalkar yürek
Mesele oyun değil sevda meselesi

Serdar Bilgin

Sevdayı Yazmak

Sevdayı yazmak kolay değil
Sevdanın s harfi sevda olamaz
Sen sevdanın ilk harfisin
Ben son harfi
Ne sensin sevda ne ben
Sen ve ben alev olur gemileri yakarız
Denizleri de yakar kül edince yazarız sevdayı

Serdar Bilgin

Susuz Köyün Hikâyesi

Zamanın birinde,
Bir köy bir göle sevdalanır
Büyük ve yüce bir sevda olur
Dilden dile gönülden gönüle dolaşır
Kralın kulağına kadar gider bu sevda
Derler ki
"Ey Kralım! Bir köy bir gölü sevemez.
Bu sevdaya izin verirseniz
Tahtınız, hükmettiğiniz topraklar yerle bir olur"
Kral korkar
Ne gerekiyorsa yapın der yaverlerine
Köy ile gölün arasına topraklar yığılır
Ayırırlar iki sevdalıyı
Köy yıllar yılı ağlar
Göz yaşlarını bitirir bu sevda uğruna
...Ve susuz kalır

Serdar Bilgin

Toprak ve Gül Kokusu

Yağmur toprakla gül bahçivanla buluşunca
Bahar gelir bayram gelir her yere
Yağmur yağdırmak da zor gül yetiştirmek de
Emek ister zaman ister sabır ister
Yağmurlar yağar güller yetişir de
Gül bahçesi olunca her yer
Toprak kokar gül kokar gönüller

Serdar Bilgin

Utandıran Sevda

Yaprak dala tutunur dal ağaca
Ateş suya tutunur su sevdaya
İnsan hayata tutunur hayat Allah'a
Allah sevdıyla yağurmuş hayatı
Allah'ın insana olan sevdası
Utandırmış bütün sevdaları
Su sevdasından Mecnun Leylâ'sından utanmış
Ateş yaktıklarından rüzgâr kırdıklarından utanmış

Serdar Bilgin

Vuslat

Sen doğmakta olan bir güneş
Ben bitmekte olan bir karanlığın son çizgisi
Yüzüme değdi ilk ışıkların
Sonra bütün bedenimi aydınlattı aydınlığın
Ben bildiğim ben
Kaçtı benden sana doğru
Koşa koşa

Serdar Bilgin

Yûsufça Bakmak

Güneş nazlanınca düşmüş Yûsuf'un gönlü karlı dağlara
Yûsuf aşk ile bakınca eritmiş karları, aşmış yüce dağları
Ne saçlarına kar düşmüş ne ayaklarına yel değmiş
Yûsuf aşk ile bakınca çirkin güzel olmuş çile muhabbet
Güneş'ten bir damla olmuş düşmüş Yâkûb'un gönlüne
Gül bahçesinden bir damla olmuş düşmüş kardeşlerinin gönlüne
Yûsuf aşk ile bakınca şikayet şükür olmuş dert derman

Serdar Bilgin

Yüreğe Aşk Düşünce

Bedenler ölür elbet.
Toprak bedeni de çürütür yüreği de.
Ancak...
Yüreğe aşk düşünce,
Toprağın gücü yeter mi yürekteki aşkı çürütmeye?
Söylesene!
Üzerine gece düşünce,
Börtü böcek yılan çıyan gelince yanına,
Korkar kaçır mı aşk?
Söylesene!
Üstüne kış düşünce üşür mü?
Üstüne yaz düşünce yanar mı aşk?
Söylesene!
Hazan yaprakları düşünce üzerine,
Sarılar mı, ıslanır mı, üzülür mü aşk?
Söylesene!

Bedenleri öldüren aşkları yaşatan ey sevgili!
Yüreğime aşkını düşür,
Aşkınla ömür ver bana,
Aşkınla cesaret ver bana.

Serdar Bilgin